

Na srdci

(in)formační měsíčník vikariátu

12/25

Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka

Jan Jírů mladší drží
jelena, který posloužil
při svatohubertské
mši v Nové Cerekvi
9. listopadu.
Foto: Rostislav Sůva

Téma: Víra ve stáří

Doporučený příspěvek: 40 Kč

Lepší jet v teple "écéčkem" než vybírat popelnice

Byl pátek před dvěma lety, do Česka dorazila pravá zima. Mrazivý vítr, hustý sníh s deštěm, pocitová teplota -7°C. Po silnici u Nové Včelnice vedl špatně osvětlený muž kolo, obtěžkané zavazadly. Prosto-vlasý a promočený, plážové papuče čvachaly.

Těžký případ. Z Itálie, kde mu došly peníze, jede na kole do Katowic, odkud na jaře utekl před válkou.

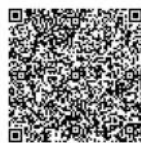
„V Polsku je válka?“ „Ne, ale mohla být!“ Diví se, že Česko je tak kopcovité a že zima přišla tak brzy. Nemá „telefon komórkowy“, řídí se mapou (ale špatně!, v Jarošově neodbočil). Prý stačí svézt k Jihlavě.

Celý pojízdný cirkus byl tak velký, že páté dveře nešly zavřít. Za jízdy jsem vytelefonoval s Dominikou z Charity a naším bývalým farářem Jarkem jako tlumočnickem toto: dovezu ho Táboru, kde je azylový dům a odkud může jet přes Prahu vlakem do Katowic, lístek proplatí Charita. On ale plán začal bojkotovat: nechce sdělovat iniciály a spát s cizími lidmi, nesnáší rychlík a Prahu, je to nelogická oklika atd.

Se skřípěním zubů jsem otočil auto na Jihlavu a vzal ho k nádraží, které ale na noc zamykají. Prý to nevadí, najde si jídlo v popelnici, prosí jen o drobné na vlak. Dal jsem mu peníze a rukavice a odjel.

*Hlavou mi šlo: „Pane Bože, jakej to celý mělo smysl? Nastydlý záda, smrdící auto – a on místo u Včelnice umrzne v Jihlavě.“ Brzy „přišla“ (asi seshora) odpověď. „Ty už mu asi příště nezastavíš. Ale já tobě vždy zastavím, i když odmítneš mé plány a pak se divíš, že sbíráš odpadky, místo aby ses vezl v rychlíku.“ A vybavily se mi i konkrétní situace z mého života. Hm, zajímavá lekce. **Jan Mazanec, redaktor***

Na srdci - měsíčník farností vikaritátu Pelhřimov. **Příští uzávěrka: 16. prosince.** Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Tisk: Rain, Jindřichův Hradec (náklad 620 ks). Registrace: MK ČR E 24463. Přispět lze buď přímo v dotyčném kostele do kasičky nebo v sakristii, dále také na účet farnosti Pelhřimov 620616359/0800 (forma QR platby - viz kód vpravo). Díky za podporu! Archiv čísel najdete na **cerekev.cz** a **farpel.cz**.

1. Sv. Edmunda Kampiána, kněze a mučedníka
3. Sv. Františka Xaverského, kněze
4. Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve
- 6. Sv. Mikuláše, biskupa, v naší diecézi slavnost**
- 7. Druhá neděle adventní**
- 8. Slavnost Neposkrvněného početí Panny Marie**
9. Sv. Jana Didaka Cuauhtlatatzina
11. Sv. Damasa I. papeže
12. Panny Marie Guadalupské
13. Sv. Lucie, panny a mučednice
- 14. Třetí neděle adventní**
- 21. Čtvrtá neděle adventní**
23. Sv. Jana Kentského, kněze
24. Štědrý den
- 25. Slavnost Narození Páně**
- 26. Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka**
- 27. Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty**
- 28. Svátek sv. Rodiny**
31. Sv. Silvestra I., papeže

Z osobností měsíce: sv. Jan od Kříže

Svatý Jan od Kříže (1542 - 1591) studoval u jezuitů a ve 21 letech vstoupil ke karmelitánům. Spolu s dalšími chtěl tento řád reformovat a po studiích teologie a filozofie v Salamance oblékl hábit bosých karmelitánů (reforma spočívala k návratu k původní řeholi). Jenže to vzbudilo nevoli „obutých“ karmelitánů, kteří ho na devět měsíců zavřeli do vězení. To ho ale nezlomilo, naopak se stalo klíčovým obdobím jeho víry. Díky němu pak napsal jedny z nejhlubších duchovních básní vůbec, plné mystiky a metafor. V Temné noci popisuje cestu duše z pozemského života ke sjednocení s Bohem. Noc představuje strádání a obtíže. Jeho verše ovlivnily řadu moderních autorů (nejen básníků, Salvador Dalí namaloval surrealistický obraz *Kristus sv. Jana od Kříže*). Za svatého byl prohlášen roku 1726. **(hm)**

Kalendárium - náš vikarát

Černovice a okolní farnosti

adventní zpovídání: 13.12. Obrataň (16-17), 20. 12. Věžná (11-12) a Křeč (16-17), 23. 12. Černovice (10-11 a 15-16)

bohoslužby v adventu:

Černovice: ÚT, PÁ 16.00, NE 9.30,

SO 13.12. v 7.00 tradiční mše sv. ke cti Panny Marie – roráty
Křeč: ČT 16.00, SO 17.00 s nedělní platností (lichý týden)

Věžná: NE 8.00, Obrataň: SO 17.00 s nedělní platností (sudý týden)

vánoční bohoslužby:

24.12. Černovice, "půlnoční" v 20.30 hod.; Křeč vigilie v 16.00 hod.

25.12. Černovice v 9.30 hod.; Věžná v 8.00 hod.

26.12. Křeč v 8.00 hod.; Obrataň sv. v 9.30 hod.; Kámen v 11 hod.

27.12. Lidmaň, v 15.30 s nedělní platností

28.12. Černovice v 9.30 hod.; Věžná v 8.00 hod.

1.1. Černovice v 9.30 hod.; Křeč v 11.00 hod.; Věžná v 8.00 hod.

3.1. Lidmaň v 15.30, Křeč v 17.00 hod. se slavností Zjevení Páně

4.1. Černovice v 9.30 hod., Věžná v 8.00 hod. (slavn. Zjevení Páně)

Horní Cerekev a okolní farnosti

5. 12., 1. pátek - H. Cerekev, Počátky (17.00 adorace, zpověď, mše)

6.12., 7.00 - Horní Cerekev, roráty a po nich společná snídane

7.12., 14.00 - H. Cerekev, adv. setkání s D. Henzlem (**viz plakát**)

13.12., 7.00 - Počátky, roráty a po nich společná snídane

14.12., 16.00 - Počátky, koncert Duo Cantis, 17.00 - H. Cerekev,
koncert Zvláštní režim

18. 12., 12.00-18.00 Veselá, adorace Nejsvětější svátosti

19.12., 17.00 - H. Cerekev, koncert Dolce Vito

21.12., 15.30 - Počátky, koncert FOUR + ONE

28.12., 17.00 - H. Cerekev, koncert Řekni všem (**viz plakát**)

vánoční bohoslužby:

24.12. - vigilie, Veselá 15.00, H. Cerekev 20.00, Počátky 22.00

25.12., Žirovnice 8.00, Veselá 9.30, H. Cerekev 11.00

26.12., 28. 12. a 1. 1. – jako v běžnou neděli

27.12., Žirovnice 18.00

31.12., Počátky 16.00

Chvojnov a okolní farnosti

5. 12., 18.00 – Chvojnov, dětská mše s nadílkou od sv. Mikuláše
roráty - 6.12. Zachotín, 13.12. Chvojnov, 20.12. Vyskytná (**viz plakát**)
19. 12., 17.00 – adorace, 18.00 – "svíčková" mše svatá (**viz plakát**)
19. 12., 18.45 – Chvojnov, chvály (**viz plakát**)

vánoční bohoslužby:

24. 12., 22.00 Chvojnov (21.30 zpěv koled a písní), 16.00 Zachotín
25. 12. a 1. 1., jako v neděli (Chvojnov 25. 12. po mši vánoční hra)
26. 12., 8.00 – Chvojnov
27. 12., 17.00 – Chvojnov- žehnání vína
31. 12., 17.00 – Chvojnov

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

adventní bohoslužby:

SO/6., 13. a 20. 12./Kamenice n. L., 6.30 roráty, po nich snídaně fara
7. 12., 11.00 – Častrov, svátek sv. Mikuláše
20. 12., 14.00 – Ctiboř, adventní mše, posezení ve škole

vánoční bohoslužby:

24. 12. – vigilie: 16.00 Častrov, 22.00 Kamenice n. L.
25. 12., 28. 12., 1. 1. a 4. 1., jako v běžnou neděli
26. 12., 9.30 Kamenice nad Lipou, 11.00 Hojovice
17.00 Kamenice n. L. - koncert sboru Kamínek
27. 12., 17.00 Těmice (sv. Jana, apoštola – zasvěcení kostela)
31. 12., 15.00 Kamenice nad Lipou /s Te Deum/

24hodinové adorace nově i v Pacově

V naší pacovské farnosti se odvíjí duchovní život stereotypními návyky. Usoudili jsme tedy, že potřebujeme Boží vzpruhu a nadšení k tomu, abychom mohli vyjít vstříc druhým a dělit se o bohatství víry. Zmínil jsem se o pravidelných celonočních adoracích v Pelhřimově a brzy nato od jedné rodiny přišel návrh: zkusme 24hodinovou adoraci i u nás.

Měl jsem zprvu obavu o zajištění adorační služby hlavně v noci. První adoraci jsme zvolili na státní svátek 1. května po ranní mši sv. a májové pobožnosti. Farníci mě mile překvapili: už několik dní předem zaplnili svými jmény rozpis služeb, a to i v noci. Rozvržení je takové, aby se 24hodinová adorace konala od čtvrtka večer a končila večer o prvním pátku. Následuje mše a požehnání. Před mší je možnost zpovědi.

Všímám si, že díky tichým modlitbám před eucharistickým Ježíšem

se ve farnosti pomalu začíná měnit atmosféra. Nebo se začínám měnit já spolu s farníky. Mohu dosvědčit, že Ježíšova blízkost, zvláště v tichu noci, má blahodárný vliv na naši citlivost k lidem, událostem, Božím nabídkám a jejich uskutečňování. Tichou adoraci doporučuji všem, kteří chtějí pokročit na cestě víry a prohloubit svůj osobní vztah s Je-žíšem. Příští adorace se koná od ČT 4.12. od 17h do PÁ 5.12. do 17h a od ČT 1.1. od 17 h do PÁ 2. 1. do 17 h. **P. Jaroslav Šmejkal, Pacov**

Pacov - vánoční bohoslužby:

24.12., 15:00 Pacov (pro děti), 20:30 Cedoraz, 22:00 Pacov

25.12., 8:00 Pošná, 9:30 Pacov, 11:00 Velká Chyška

26.12., 9:00 Zhoř

28.12., 8:00 Pošná, 9:30 Pacov a 16 koncert Slavíku: Česká mše vánoční

31.12., 15:00 Pacov

1.1., 8:00 Cedoraz, 9:30 Pacov, 11:00 Pošná

Pelhřimov, Křemešník

2.12.;9.12.;16.12.;23.12., 18.45- Pelhřimov, růženec a modlitba se zpěvy

4. 12. a 18. 12., 19.00 – Pelhřimov, farní sál, společenství žen

5.12., 22.00 – Pelhřimov, fara, sál, modlitby mužů

6. 12., 7.30 – Pelhřimov, Živá růže – mše v kostele

7.12., 16.00 – Pelhřimov, večer chval (**viz plakát**)

10. 12., cca 18.45 – Pelhřimov, biblická hodina na faře

12. - 13.12 – Pelhřimov, Adventní duchovní obnova (**viz plakát**)

13.12., 20.00 – Pelhřimov, modlitba celého růžence

14. 12., 18.00 - Pelhřimov, kaple sv. Kříže, Zapalme svíčku (**viz plakát**)

19.12. - 21.12.- Pelhřimov, 40hodinová adorace v sále na faře

20. 12., 14.00 – Křemešník, Mariánské večeradlo a mše sv.

21. 12., 10.00 – Pelhřimov, Farní kavárna – fara

24.12., Pelhřimov 7.00 (chvály), mše 15.00 a 24.00, Křemešník 22.00

24.12., PE 7.00 (chvály) + mše 15 a 24, Křemešník 22.00

25.12., mše - Pelhřimov 7.00, 9.00 a 19.00, Křemešník 10.45

26.12., mše - PE 7.00 a 9.00, 15.30 děkování Ježíškovi, Křemešník 10.45

27.12., 7.30 – Pelhřimov, mše svatá a žehnání vína

28.12., 14.00-17.00 – Pelhřimov, vánoční farní beseda (ochutnávka vín)

31.12., mše - Pelhřimov 7.00 a 16.00, Křemešník 19.00

1.1., mše - Pelhřimov 7.00, 9.00 a 19.00, Křemešník 10.45

Bdít ... spolu s Marií

12.-13. 12. 2025

Duchovní adventní obnova -
povede P. Angelo Scarano Th.D.

Pá 12. 12.

18:00 - mše svatá
úvod do obnovy
po mši sv. příležitost
k tiché adoraci a příležitost
k přimluvné modlitbě

So 13. 12.

7:00 - mše svatá
9:00 - přednáška - jak bdít
moderovaná adorace
10:30 - přednáška
- Fiat - ať se mi stane
17:00 - růženec
19:00 - mše svatá

V průběhu celé obnovy příležitost
ke svátosti smíření
pá - 13:00 - 18:00
so - 7:00 - 12:00 a 13:00 - 19:00

Obnova v Duchu svatém

Vy budete pokřtěni Duchem svatým. Sk 11,16

v Pelhřimově na faře – každý týden

6.1. – 15.3. 2026

úterý 18:45 – 20:45

nebo

čtvrtek 19:00 – 21:00

Jak přijmout Boha, jako svého Otce?
Jak k tobě může promlouvat Boží slovo?
Jak nově zakusit Božího Ducha?

Přihlašování do 31. 12. 2025 v sakristii.
Další informace na stránkách farnosti

ADVENTNÍ SETKÁNÍ

*Srdečně Vás zveme na adventní
setkání, které se uskuteční na
faře v Horní Cerekvi*

*v neděli 7. 12. 2025
od 14 hodin*

*hostem bude generální
vikář R.D. Mons. ThLic.
David Henzl*

Horní Cerekev

RORÁTY

6. 12. Zachotín

13. 12. Chvojnov

20. 12. Vyskytná

6:30

Zapalme svíčku

Světový den památky zesnulých dětí

Kdy: neděle 14. 12. 2025 od 18.00

Kde: kaple sv. Kříže (Kalvárie), Pelhřimov

Přijďte spolu s námi uctít památku těch, kteří nedostali šanci zestárnout. Společně zapálíme svíčky za své milované a věnujeme jim láskyplnou vzpomínku.

Na programu je i krátké duchovní slovo. Hudebně akci doprovodí hudební uskupení NOvý Eden a ZUŠ Pelhřimov.

Svíčky a teplý nápoj budou na místě k dispozici zdarma.

...ať jejich světlo stále svítí

www.dlouhacesta.cz

WWW.LUXVOXIS.CZ

6/12/2025, 16:00
KC PACOV

FESTIVAL SBOROVÉHO ZPĚVU

LUMEN PACOV / VOX NOVUS

PRAŽSKÁ KANTILÉNA / NYKLBAND

VSTUPENKY NA WWW.XTICKET.CZ

pacov.cz
kultura | sport | volný čas

Chvály

SE SPOLEČENSTVÍM NOVÝ EDEN

NEDĚLE 7.12.2025
16:00

KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE V PELHŘIMOVĚ

„A od trůnu se ozvalo: „Chvalte našeho Boha, všichni jeho služebníci a vy, kdo jej ctíte, mají i velcí!““

Ževení 19:5

MŠE SVATÁ PŘI SVÍČKÁCH

farní kostel ve Chvojnově

19/12/2025

18.00

Po mši svaté bude následovat společná modlitba chval.

CHVÁLY

Chvojnov

svátost
smíření

rozhovor
s knězem

18.45

19/12/25

farní kostel

Každoročně poslední chvály v roce
spojujeme s dobročinnou sbírkou.
Letos opět podpoříme projekt **Teplo babičkám**.
Předem děkujeme za vaše dary!

Více o projektu: www.chutpomahat.cz

Vánoční koncert při svíčkách

27. 12. 2025 V 17:00

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE NA KŘEMEŠNÍKU
- KOSTEL JE VYTÁPĚN

**EVA ČEKALOVÁ, PETR COUFAL, TOMÁŠ HEJDA
JOSEF HEJDA A JAN HEJDA**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

V PŘÍPADĚ PŘÍZNIVÉHO POČASÍ NOČNÍ VÝSTUP NA ROZHLEDNU
PÍPALKY - PRO ÚČASTNÍKY KONCERTU ZDARMA

ZVE: MATICE KŘEMEŠNICKÁ O. P. S

Podpořeno
Rozvojovým
fondem
Města
Pelhřimov

Srdečně vás zveme na

VÁNOČNÍ KONCERT

pěveckého uskupení **ŘEKNI VŠEM**

neděle 28. 12. 2025

od 17:00 hod.

kostel Zvěstování Panny Marie
Horní Cerekev

vstupné dobrovolné

město
Horní Cerekev

Milostivé léto - Jubilejní svatý rok pomalu končí - možná...

Možná jste překvapeni stejně jako já, jak nám ten čas letí. Že je tady zase prosinec, přicházejí Vánoce a po nich konec dalšího roku. Jsme zase o rok starší, o rok jsme se posunuli od startu k cíli.

Možná jsme si všimli, že zhruba před rokem papež František slavnostně vyhlásil Jubilejní svatý rok - Milostivé léto - a otevřel Svatou bránu.

Možná víme, že Milostivé léto je mimořádný čas milostí, čas spojený se získáním odpustků, s odpuštěním a smazáním viny, dluhů a trestů za námi spáchané zlo.

Je to čas uzdravení, čas úlevy, čas, kdy se vrací úsměv a síla. Je to čas, kdy můžeme pocítit narovnání zkřivených a polámaných oblastí našeho života.

Možná jste se stejně jako já těšili, že si v tomto jubilejním roce necháte uzdravovat rány, že budou uzdraveny rány těch, které jsme my zranili a že také pomůžeme duším zemřelých, dostat se do nebe.

Možná také vnímáte, že čas Milostivého léta nebyl časem zbytečným, že jsme měli možnost hledat i nacházet milostivý dotek našeho Boha. A vnímáte, že se v našem okolí i v našich životech dějí změny.

Možná se nám teď - navzdory uchvátané předvánoční době - podaří přibrzdit a v tichu adventních nocí třeba zaslechneme Ježíšův hlas, který říká: „Duch Hospodinův je nade mnou, neboť mě pomazal nést radostnou zprávu chudým. Poslal mě vyhlásit propuštění zajatým a prohlédnutí slepým, propustit soužené na svobodu a vyhlásit léto Hospodinovy milosti.“

Petr Coufal, Radňov

V Kamenici nad Lipou se děti modlily za zemřelé

Z UPLYNULÝCH AKCÍ

Foto: Hana Pechová

Vzpomínku na zemřelé v Pacově doplnila světélka dětí

Začátkem listopadu náš otec P. Jaroslav Šmejkal nikdy nezapomene na světce a mučedníky, jejichž památka se slaví. Hned 2. 11. to byl sv. Tobáš, dalšími jsou sv. Martin a sv. Anežka Česká. Oba se zřekli koruny slávy a šli sloužit Kristu, kterého viděli v nejubožejších. Sv. Martin se rozdělil s mrznoucím žebrákem o plášť, a sv. Anežka Česká odmítla tři nápadníky a zvolila si život v chudobě a odříkání. Ze svého věna nechala postavit kostel a dva kláštery. V jednom žila, ošetřovala nemocné a ověřila si pravdu, že jediné štěstí je v dětsky prostém životě.

Památka všech věrných zemřelých letos připadla na neděli. Odpoledne se vždy scházíme k modlitbám za zemřelé na hřbitově. Dušičkovou pobožnost jsme zahájili modlitbou Korunky k Božímu milosrdenství, v níž jsme žádali o milosrdenství pro nás i pro celý svět, naše příbuzné a známé i všechny obyvatele země a duše, které si odpýkávají trest v očistci. Sestra Faustyna měla v deníčku krásnou větu: „Jediné, co bude opravdu důležité, až odejdeme, jsou stopy lásky, které tu po nás zůstanou.“ V hlavě se mi promítala jména těch, kteří nás předešli na věčnost, a zanechali v naší farnosti nesmazatelné stopy lásky. Bylo jich hodně a teď bychom se měli snažit my.

Pater nás seznámil s historií svátku, který má kořeny v pohanském keltském svátku Samhain, kde se věřilo, že se duše zemřelých na jednu noc vrací na zem. Křesťanská církev v 10. století (998) svátek oficiálně zavedla, aby pohanské zvyky nahradila. P. Jaroslav nás upozornil na možnost získat plnomocné odpustky pro duše v očistci, aby jejich duše byla plně očištěna a mohla vejít v Boží náruč. Velmi mu záleží na tom, aby naše víra stála na důvěře v Ježíšova slova: „Já jsem vzkříšení a život.“ Též při pohřbech pozůstalé takto povzbuzuje a připomíná, že Ježíš, který vstal z mrtvých, svou smrtí přemohl i naši smrt. Kdyby to nebyla pravda, byl by pohřeb v kostele zbytečný.

Pobožností nás provázela nádhernými zpěvy rodina Bratránkových. Ty spolu s rozsvíceným paškálem upevňovaly naši víru ve vzkříšení, a tím přispívaly i k radosti, že jsme navěky vloženi do Božského srdce, z něhož nevypadneme ani po smrti, protože On je věčný. Po litaniích a modlitbách za zemřelé jsme se posílení nadějí rozcházel po hřbitově.

Potkávali jsme lidi, kteří zapalovali světélka u hrobů. Jistě jim věnovali tichou vzpomínku a možná i je napadlo, jestli existuje vzkříšení z

mrtvých. Viděli jsme i opuštěné hroby. Zřejmě jejich blízcí už zemřeli nebo si řekli, že nemá smysl na hřbitov chodit, když mrtví jsou mrtví.

Bylo mi to trochu líto, a tak jsem nad některými z nich udělala alespoň ve vzduchu křížek s tichou modlitbou Odpočinutí věčné... a pomyslela si, jak je dobré, že kropení hrobů svčnou vodou se každoročně na Dušičky u nás zachovává.

V úterý po Dušičkách jsme měli ranní mši svatou a byli překvapeni, když nás P. Jaroslav vyzval k modlitbě za kardinála Dominika Duku,

který nad ránem zemřel. Ještě den před smrtí napsal: „Díky všem za podporu vašich modliteb! Byly chvíle, kdy jsem si myslel, že se spolu rozloučíme... díky Bohu, díky lékařům a díky vám pokračujeme na společné pouti s nadějí směrem k Horizontu, kterým je Ježíš Kristus – Bůh z Boha, Světlo ze světla!“

Když jsem pak procházela hřbitovem, potěšilo mě, že jsem nacházela na mnohých, často opuštěných, hrobech věnce a ještě hořící světélka. Zanechaly jen tam děti z CMŠ Jonáš a SVČ Sít' při Světélkové slavnosti.

Hřbitov ozářený světélky mi připomínal, že smrt nepřerušuje pouta víry a lásky. A že jediné láska může přemoci strach, který nás zasahuje, když přemýšlíme o jeho pomíjivosti. Jedině láska k Bohu a člověku dává křesťanství jistotu v očekávání života, který spěje ne k zániku, ale k naplnění. Na to nás upozorňoval i papež František: „Kdo koná dobro, investuje na věčnost. Možná se nezviditelní, neudělá kariéru, ale to, co dělá, se neztratí.“

Marie Simandlová, Jetřichovec

Kamínek odzpíval už čtvrtý podzimní koncert v kostele

Dne 16. listopadu se v kostele v Kamenici nad Lipou uskutečnil již čtvrtý podzimní koncert pěveckého sboru Kamínek - ve spolupráci s kamenickou farností.

Kostel Všech svatých byl plný a věříme, že s pocitem dobré pohody jsme odcházeli z kostela nejen my, ale též naši posluchači.

Současně chceme všechny pozvat 10. prosince na kamenické náměstí. V rámci akce "Česko zpívá koledy" si můžete zazpívat s naším sborem známé koledy.

Letošní vánoční dobu obohatí Kamínek Vánočním koncertem, a to dne 26. prosince v 17. 00 v kamenickém kostele Všech svatých (*viz též události z vikariátu*).

Přejeme Vám požehnané Vánoce a šťastný rok 2026.

Za Kamínek Josef David

Dvě opravené kapličky se dočkaly požehnání

V sobotu 8. listopadu byla završena rekonstrukce kapliček ve Chválově a v Olešné. Nejprve o samotných opravách promluvil starosta Olešné Petr Šlak a místostarosta Lukáš Reis a následně otec Benedikt Rudolf Machalík oběma památkám požehnal.

Celou akci doprovodil chvojnovský Sboreček, který pravidelně doprovází chvojnovské dětské mše svaté. I přes chladné počasí se akce vydařila, čemuž napomohlo i chutné občerstvení připravené místními farníky.

Text a foto: Markéta Nýdrlová

Svatohubertská mše svatá v Nové Cerekvi - 9. 11.

Foto: Rostislav Sůva

Setkání farních rad na Lomci bylo obohacující

Ve dnech 31. října a 1. listopadu se na poutním místě Lomec uskutečnilo setkání farních rad z Počátek, Horní Cerekve, Žirovnice a Veselé. Celým programem nás provázel P. Josef Prokeš, kterému patří velké poděkování. Hlavním cílem setkání byla aktivizace života ve farnostech, vzájemné poznání a navázání spolupráce mezi členy jednotlivých farních rad, které má na starosti P. Martin Brácha. Kromě společného sdílení jsme se dozvěděli i řadu zajímavostí o poutním místě a mohli si vyzkoušet kontemplativní modlitbu.

Program začal v pátek společnou večeří a diskuzí nad třemi texty, které otevřely prostor pro přemýšlení o našich farnostech. Poté přišel čas na neformální setkání, které pomohlo vytvořit příjemnou a uvolněnou náladu. Sobotu jsme zahájili kontemplativní modlitbou a po snídani následovala práce s evangeliem sv. Jana (21,1-19), na jehož základě jsme diskutovali o různých situacích v našich farnostech. Probíhalo otevřené sdílení zkušeností a nápadů uvnitř rad i mezi farnostmi navzájem. Poté dorazil autobus s dalšími poutníky. S nimi jsme společně slavili mši svatou a poté sdíleli i oběd. Celý společně prožitý čas byl duchovně i lidsky velmi obohacující. Všem, kdo se na přípravě setkání podíleli, patří srdečné díky. Už teď se těšíme na další společné akce, které z tohoto setkání jistě vzejdou.

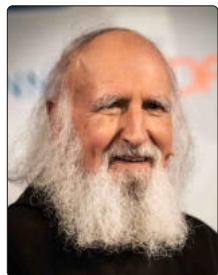
Christina Zboroňová, Počátky

Foto: Luděk Koukal

Od moudrých starých lidí se požehnání rozlévá do světa

Pokud starý člověk neporozumí smyslu stáří, dívá se s hněvem na život mladých. Závidí jim mládí, budoucnost, plány a naděje a "pokouší se jim ztrpčovat život tím, že zavrhuje vše nové, nebo tím, že glorifikuje vše staré" (R. Guardini). Stárnutí se všech dotýká fyzicky a je to proces, který má smysl. Jen když ho objevíme, můžeme své stárnutí správně přijmout.

Bible si váží stáří a jeho moudrosti. Rád bych to doložil na Lukášově evangeliu, které nám na začátku představuje čtyři staré lidi. V nich se zrcadlí něco z významu stáří. Staří lidé mívají velice blízko k posvátnu. Mají cit pro Boží působení v člověku. Upozorňují nás na to, co skutečně pomáhá a hojí. Jsou zasvěceni do tajemství Ježíše Krista. Ukazují nám, jak se i náš život může zdařit.

První dvojicí jsou **Zachariáš a Alžběta**. Zachariáš i jeho žena jsou už v pokročilém věku. Anděl jim slibuje, že budou mít dítě. Cestou k této plodnosti ale musí projít krizí. Zachariáš náhle oněmí, protože odmítá uvěřit andělovi. Aby ve stáří mohlo něco nového začít, musí často nastat fáze zmlknutí, aby Bůh mohl začít působit a měnit člověka. A on se musí v mlčení naučit věřit v plod, který Bůh jeho stáří přislíbil.

Zachariáš a Alžběta dosvědčují před všemi přáteli a příbuznými, že jim Bůh prokázal milosrdenství. Tento starý muž nám zanechal nádhernou píseň, kterou se církev modlí každé ráno. Vidí hlouběji. Cítí v tom, co se děje, Boží působení. Chválí Boha, „neboť navštívil a vykoupil svůj lid. Vzbudil nám mocného Spasitele z rodu svého služebníka Davida,“ (Lk 1,68). Tento stařec pozná ještě před Ježíšovým narozením, co Bůh skrze toto dítě vykoná pro všechny lidi: „Z milosrdné lásky našeho Boha nás navštíví ten, který vychází z výsosti, aby zazářil těm, kdo žijí v temnotě a v stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje“ (srov. Lk 1,78-79).

Další dvojicí je **Simeon a Anna**. Ti jsou v Lukášově líčení obrazem moudrosti. „U starců je moudrost, dlouhý věk znamená rozumnost“ (viz Job 12,12). Oba ve své moudrosti poznávají tajemství Ježíše Krista.

Alžběta a Zachariáš,
rodiče Jana Křtitele.

Simeon je zbožný muž, je v něm Duch svatý. Je spravedlivý: je vyrovnaný se sebou i s okolím a vůči ostatním jedná spravedlivě. Za druhé je zbožný. Bere Boha vážně a je na něj orientován celým bytím. Za třetí očekává záchranu - útěchu, potěšení Izraele. Ten, kdo očekává útěchu, může v klidu stárnout. Poznává ji v Ježíši. Když bere Ježíše do náruče, Duch svatý mu umožní poznat v dítěti světlo, které Bůh posílá na svět.

To je asi nejdůležitější úkol starých lidí: ukazovat na světlo, které mezi námi září. Staří lidé hledí hlouběji. Vidí světlo, i když se zdá skryté. Moudří chápou souvislosti. Odhalují celek v úlomcích našeho života.

Simeonovi po boku stojí Anna. Je to vdova a je jí 84 let. Tohle číslo má u Lukáše symbolický význam. Anna je žena, která v sobě sjednocuje čtyři živly, stojí nohama na zemi, bere pozemský život vážně. Je ale otevřená pro Boha. Osm je číslo transcendence. Anna v sobě spojuje zemi s nebem. Už zde na zemi vidí nebe. Sedm let byla vdaná. Sedm je číslo proměny. Láska k jejímu muži ji samou přetvořila v lásku. Teď je láskou ona a vyjadřuje ji stálým pobytem v chrámě a službou posty a modlitbami ve dne v noci. Nemodlí jen za sebe, ale zvláště za ty, kteří nemají na modlitbu čas. V srdci je zcela otevřená pro Boha.

Patří k prorokům. Svým životem vypovídá o Bohu něco, co může říci jen ona. Hovoří k lidem, kteří očekávají vykoupění. Ukazuje jim, jak se osvobodit od vnitřních tlaků i závislosti a žít užitečný život.

Oba poznávají Ježíšovo tajemství a v něm Boží působení. S vděčností pohlíží zpět na svůj život. Simeon nám zanechal píseň, kterou se církev modlí na konci dne:

„Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého

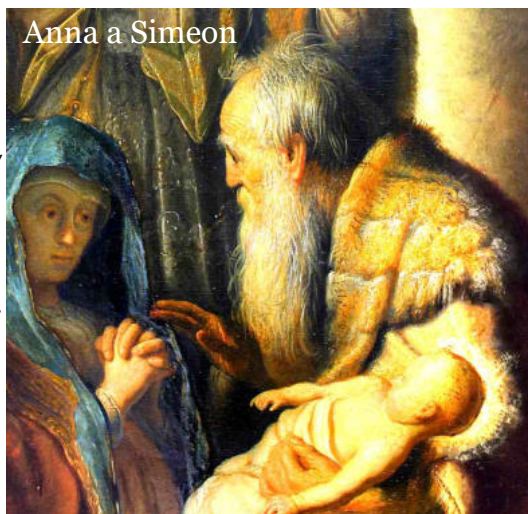
slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy“. Simeon je připraven zemřít, neboť uviděl spásu, která z jeho života – se všemi částmi – tvoří celek. Svým žitím ukázal na světlo, které osvěcuje každého člověka. Zanechal stopu světla a lásky.

Ale nepociťuje jen klid. Vidí, že se Ježíš stane znamením, kterému budou mnozí odporovat. Oznamí Marii: „i tvou vlastní duši pronikne meč“ (Lk 2,35). Vidí i budoucí krize. Ukazuje nám, že život se nevydaří jen tak sám od sebe. Naši cestu zkříží jiní lidé, události, rány osudu. Ale právě tak se uskutečňuje spása. Tak se stáváme blaženými a celistvými.

Lukáš ukazuje Simeona a Annu jako staré lidi, kteří došli moudrosti a stávají požehnáním. Ukazují, jak se život může vydařit. Od těch, kteří došli moudrosti, se rozlévá požehnání do světa. Svým bytím odkazují na Boha, který žehná životu a rozličným způsobem ho činí plodným.

Co nám pomůže zestárnout tak, abychom se stali moudrými, působili pokoj a byli pro ostatní požehnáním? Moudrý se latinsky řekne „sapiens“. Toto slovo je odvozeno ze slovesa „sapere“, což česky znamená „mít chuť“, „chutnat“. („Ve stáří ponesou plody, budou kolem sebe přinášet užitek, zůstanou šťavnatí a svěží.“ - Žalm 92). Moudrý je proto člověk, který sám sobě chutná, a tudíž zanechává příjemnou chuť také v ostatních lidech, se kterými se setká. Je spokojený se svým životem a žije v souladu sám se sebou. Proto z něj vychází „chuť“ pokoje a svobody, vyrovnanosti a radosti.

Z knihy Anselma Grüna Umění stárnout (www.vira.cz)

Jsem přísná stará ženská, ale... děj se vůle Boží

Když mi bylo čtyřicet, podívala jsem se jednou do zrcadla. Byl večer a v koupelně svítila jen slabá žárovka. V tom světle moje tvář poprvé vypadala staře. „Jsem přísná stará ženská!“ pomyslela jsem si a tehdy začalo moje truchlení. Za ním byla určitá marnivost, to je jasné. Určitě jsem před 30 lety vypadala líp a byla v lepší kondici než dnes.

K tomu se připojuje ztráta naděje. Když jsem před 30 lety nebyla spokojená s tím, jak vypadám, mohla jsem s tím něco dělat. Ale teď už ne. A bude to horší. Proces stárnutí z celého srdce nesnáším.

Mám snad hrůzu z povýšeného soucitu, kterého se mi dostane, když budu dlouho žít? Už teď se mi nelíbí úřednice, která se mě ptá, jestli mám nárok na slevu pro důchodce. Možná mám obavy, zda se o sebe budu schopná postarat, zvláště když sleduji, jak to jde z kopce s mou matkou kvůli postupující demenci. A možná i vnímám obavy dětí, že je tu jednoho dne necháme samotné.

Samozřejmě, znám „správné“ odpovědi na tyto otázky. Stáří nepřichází jako překvapení. Už od mládí jsem věděla, že zestárnu. Ale odpovědi mě neuspokojují. Myslím, že všichni lidé truchlili – od doby, kdy jsme se odloučili od Boha, kdy hřích a smrt přišly na svět. Možná, že můj pocit „takhle by to přece nemělo být“ je správný. A někdy přemítám o tom, jak úchvatný asi byl původní Boží plán na nesmrtelný život – a truchlím ještě víc!

Se všemi těmi „kdyby“ nemůžu udělat vůbec nic. Co ale můžu, je nějak se se životem popasovat. Děkuji Bohu, že mi pomohl odhlédnout od všech karambolů života. Jsem mu vděčná, že jsem našla skutečnou víru, naději a lásku a nespolehala jen na bujarost mládí. Svůj život teď mohu odevzdat Bohu, neboť mě, i teď, miluje. On svůj pohled na mě nezměnil. Já ano.

*Pane, jak dlouho to ještě potrvá,
než budeme zachráněni před hlodavým zubem času
a než budeme spolu s tebou moci vstoupit do věčnosti?
A přesto – děj se vůle tvá, a ne moje.*

*Dej mi důstojnost, abych dokázala přijmout své stárnutí,
a víru, že se nakonec probudím ze spánku smrti a uvidím tvou tvář. Amen.*

Z knihy Damaris Zehnerové Šťavnatá chuť všednosti (www.vira.cz)

Senioři potřebují vědět, že mohou stále přinášet lásku

Drazí čtenáři, pravděpodobně jste v mediích zachytili správu o nejnižší porodnosti v naší zemi v moderních dějinách. Odborníci v jednotlivých odvětvích hledají důvod této krize. Důvodem může být ekonomická nejistota, drahé bydlení, ale i rozpadlé vztahy. Řešení vzniklé situace bude náročné, ne však nemožné.

Domnívám se, že tento stav má daleko hlubší kořeny. Je to kromě jiného krize postojových a etických hodnot v našem jednání. Je to výzva pro celou společnost, církve nevyjímaje. Nikdo z nás nechce slyšet slogan „senioři - budoucnost naší společnosti“, který zní velice divně. Ale může být pravdivý, pokud nic neuděláme.

Lidský život se prodloužil, dožíváme se víc let. Je to dobré, ale co s tím časem, který jsme dostali? Častokrát slyším „jak to letí“ anebo „už to není to, co to bývalo“. Sám si někdy podobné věty říkám. Je to znak toho, že stárnu. Není to objev století, ale výzva, jak naplnit den - potažmo celý život - smyslem. Ať nemusím neustále konstatovat, jak ten čas plyne a že už je týden pryč.

Bruno Ferrero je známý italský kněz, autor mnoha publikací bohatých na životní moudrost a povzbuzení. V jednom svém příběhu píše o houslistovi, který hraje na ulici, a tak si vydělává na život. Moc mu to nejde, a navíc jsou jeho housle rozladěné.

Na scénu ale přichází houslista z filharmonie a pozoruje jeho hru. Po chvíli si jeho housle na chvíli vypůjčí a jde stranou, aby nástroj naladil a doplnil správné struny. Kolemjdoucí budou za chvíli překvapeni. Housle v rukou filharmonika najednou zní moc krásně a jeho hru doprovázejí úsměv, radost a potlesk.

Poselstvím příběhu je v tom, že jsme jako ty housle. Potřebujeme péči odborníka - někdy naladit, jindy opravit, abychom mohli vydávat líbivé tony. Zajisté tím odborníkem je Bůh, který nám rozumí a ví, co potřebujeme. Je jisté, že k tomu mnohdy potřebuje i nás. On nás ochotně zapojí do své práce. Použije naše ruce a nohy, oči a uši, abychom mu pomáhali v naladění druhých na dobro. Na začátek je nevyhnutné naladit se na jeho styl práce a hrát podle evangelia. Každým

Ilustrační foto: Betty Horníková/Člověk a víra

dobrým slovem nebo milým pohledem, třeba i úsměvem, můžeme vrátit smysl do života našich blízkých. Apoštol Pavol píše: A kdybych rozdal všechno, co mám, ano, kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.

Jeho slova platí univerzálně pro všechny. Proto i naši senioři potřebují vědět, že stále mohou přinášet cit a lásku. Možností, jak projevit cit a lásku, je i v tomto věku nespočet. Vyplatí se zapojit starší lidi do aktivního života a najít pro ně možnost, jak být užitečný a potřebný.

Na tom to stojí a padá smysl života. Mnohdy jsou to malé úkony pomoci těm, kdo jsou na tom hůř než oni sami, podpora lidí v okolí, zájem o jejich starosti nebo projev přátelství. Jejich modlitba za rodinu a finanční podpora církve a její misijní činnosti anebo Charity znamená mnoho dobra pro člověka v nouzi. Má to velký smysl a potřebujeme to. Za to jim neustále děkujeme.

Závěrem Vám všem přeji pokojný a požehnaný čas adventu a radost z narození Ježíše, který chce prozářit naše temnoty a obavy. Povzbudme naše drahé, darujme jim to nejvzácnější - náš čas, blízkost a lásku.

P. Heřman Josef Róbert Dobranský, farář v Červené Řečici

Aleš Opatrný: Slovo "stáří" dnes zní skoro jako nadávka

Nejen v dobách Bible, ale ještě před nějakými 200 léty byli staří lidé spíš vzácní. Při průměrném věku okolo 40 let se stáří dožívala jen malá část populace. Což při věku dožití u žen 78 let a u mužů 73 let (údaje r. 2009, dnes ještě víc, pozn.red.) vypadá jinak.

V minulosti nebylo stáří vzácné jen co do počtu. Zejména v řemeslech a ve zemědělství byli lidé velmi závislí na zkušenostech, které se s léty hromadily. A vzpomínky byly uchovávány v paměti osob. Stáří představovalo šanci, že nashromáždí zkušenosti a bude živoucí pamětí. Dnes paměť nahrazují elektronické záznamy a zkušenost je ceněna jen někde. Spíš je žádaná schopnost rychlého osvojování si nového. Kovářův synek před 150 léty byl méně zkušený než jeho otec, a proto k němu vzhlížel s úctou. Dnes bude desetiletý synek mnohdy zběhlejší na počítači než jeho 40letý otec a svého dědečka, sportovně vyhlízejícího sedmdesátníka, bude učit základům internetu. Jak to bude s úctou, lze si domyslet.

Panuje „kult nového“. Co je nové, je vždy v reklamě lepší: auta, telefony, počítače jsou dokonalejší než staré a ke starým se vracíme jen z nostalgie. Tento vztah k věcem se neuvědoměle přenáší i do vztahu k lidem. I oni se jeví jako „zastaralí“ (v názorech, oblékání, vzpomínkách), a proto „nepoužitelní“.

Staří lidé mají se současným světem své obtíže a současný svět má obtíže s nimi. Rychle se pohybující svět vyžaduje adaptaci na nové věci, ale stáří touží po stabilitě. Staří se ve světě, zaměřeném na výkon, jeví jako „neproduktivní a nákladná“ část společnosti. Že byli sami desetiletí produktivními a vytvářeli hodnoty pro všechny, nebývá mladými viděno, natož ceněno.

Co k tomu všemu může říci křesťanství? Začněme tím, co platí pro všechny bez výjimky: 1) každý je stvořen k obrazu a podobě Božímu; 2) každý je v zásadě povolán k životu věčnému, tedy k vyústění života v Bohu, 3) za každého zemřel Kristus; 4) každý má šanci na plné Boží odpuštění – na spásu.

To dává základní důstojnost od početí po smrt. Není třeba favorizovat mladé ani staré. Je spíš třeba vidět v každém Boží obraz a objekt

Generováno AI

Boží lásky. V křesťanství nejde v první řadě o to, co člověk vyprodukuje nebo jaké náklady je třeba na něj vynaložit. Jde o to, kým je. A to je dáno vztahem Boha k člověku, vztahem člověka k Bohu a k lidem - a až daleko pak výkonem a významem ve světě.

Je-li cílem člověka Bůh, pak člověk životem roste nebo alespoň růst může. Staří se může jevit jako období, v němž dozrává na své cestě pro Boha, pro vyústění své cesty. To můžeme pochopit jedině tehdy, máme-li živou víru ve vzkříšení. Protože budoucností člověka není jen nebeská blaženost ani věčné trvání duše, ale Bůh sám. Boží láska k člověku je silnější než smrt, „Bůh může člověka v jeho smrti přitáhnout na své srdce“. A proto člověk potřebuje opouštět nejen zlo, ale vše, co drží v rukou jako záruku své budoucnosti, aby mohl svobodně „padnout do Boží náruče“, protože Ježíš vzal i jeho hříchy na sebe a „prorazil“ nám cestu k Otci skrze smrt.

Staří je tedy dobré vidět nejen jako umenšování sil, ale i jako cestu zrání, která má v Bohu svůj cíl a v křesťanech (doufejme) poučené a důvěřující průvodce.

Aleš Opatrný, ze Setkání křesťanských zdravotníků r. 2009, redakčně kráceno (www.vira.cz)

Přijetím svátosti nemocných nepodepisuji ortel smrti

S tématem stárí v církvi spojujeme i přijímání svátosti nemocných. Ta ale není vyhrazena jen pro babičky a dědečky či snad jen pro umírající, požádat o ní může každý, kdo se ocitl v kritickém zdravotním stavu, např. ho čeká náročná operace. Obřad je popisován i v Bibli: „Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně.“ (Jk 5,14)

Jaké účinky má svátost nemocných?

Uděluje útěchu, pokoj a sílu a nemocného v jeho nouzi a utrpení spojuje hlubokým poutem s Kristem. U mnohých tato svátost vede k tělesnému uzdravení. A chce-li si Bůh někoho povolat k sobě, dává mu v této svátosti sílu ke všem tělesným i duševním zápasům na jeho poslední cestě. Nemohl-li se nemocný vyzpovídat, působí svátost nemocných také odpuštění hříchů.

* * *

Proč se má církev zvláště zajímat o nemocné?

Ježíš nám ukazuje: trpíme-li my, trpí nebe. Bůh si dokonce přeje být poznáván v jednom z „těchto mých nejposlednějších bratrů“ (Mt 25, 40). Proto Ježíš uložil svým učedníkům péči o nemocné jako prvořadý úkol. Vybízí je: „Uzdravujte nemocné!“ (Mt 10,8), a zaslibuje jim k tomu božské zmocnění (Mk 16,17-18). Vzorem křesťanské pomoci nemocným nám může být Matka Tereza.

* * *

Jak probíhá svátost nemocných?

Pokud obřad probíhá v domácnosti, může kněz nejdříve pokropit místnost svěcenou vodou. Pak je na řadě úkon kajičnosti a přečtení úryvku z evangelia. Následují prosby, a to nejen za nemocného, ale i za jiné trpící a za ty, kteří o ně pečují. Potom kněz vloží ruce na hlavu nemocného. Pomodlí se děkovnou modlitbu nad požehnaným olejem a tím nemocnému pomaže čelo a dlaně. Říká při tom: „Skrze toto svaté pomazání ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže milostí Ducha Svatého. Amen. Ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilní. Amen.“

(připravila mn podle YouCat a Pastorage.cz)

Homilie pražského arcibiskupa Jana Graubnera při pohřbu kardinála Dominika Duky - 15. listopadu

Foto: Martina Řehořová/Člověk a víra

Pan kardinál byl výraznou osobností. Syn vojáka, který měl rád lidi v uniformě, a dominikán s dobrou formací, muž s povahou cholerika, bojovník za pravdu a svobodu byl v současné zženštilé kultuře jasně rozeznatelný. Viděl, že dnešní jednostranné zdůrazňování Boží lásky a milosrdenství zatlačilo do pozadí skutečnost hříchu a zla, vedlo k upuštění od zpovědní praxe a někteří přestali počítat i s peklem.

Přišli jsme o Boží majestát, moc a velkolepou vznešenost. Ztratili jsme smysl pro posvátnou bázeň, schopnost bojovat a statečně nést kříž, ale i smysl pro otcovství, řád a odpovědnost. A v důsledku toho pak i pro misie a kněžská či řeholní povolání.

Mluvit o pravdách, které nejsou populární, jako že jediným Spasitelem je Kristus Ježíš a v nikom jiném není spásy, je pro některé nepřijatelné. Inkluzivní mentalitě, která se nechce nikoho dotknout, se to zdá neuvěřitelně tvrdé, protože více akcentuje blahobyť, příjemnost a

pohodlí. Pokud ale někdo přijme skutečnost, že jediným Spasitelem je Ježíš, a plnost zjevení a přítomnost Krista se uskutečňuje v katolické církvi, zahoří evangelizačním ohněm, nasadí se pro to, aby lidé kolem něj poznali Ježíše a jeho tajemství vykoupení.

Bůh nemá jen znaky mužskosti, ale i ženskosti. Je Stvořitel a Pán, všemohoucí a spravedlivý soudce, ale je taky milující, soucitný a milosrdný otec. V dějinách se stává, že jednou jsme soustředěni na jeden aspekt a jindy na druhý. Cílem je vyváženost. A o tu jde. (...)

Pro křesťana je základem životní orientace zaměření na cíl: Být věčně s Kristem, kterému uvěřil. Na životní cestě je křesťan poutníkem, ne tulákem bloudícím bez cíle. Není bezdomovcem, protože má svůj domov u Pána. Netrpí samotou, protože sám Ježíš jde s ním. (...)

I když jsme všichni lidé slabí a chybuji, Kristus nabízí svou pomoc všem. Jen na nás je, jestli najdeme odvalu to zkusit a dát mu důvěru. Plody se pak ukáží nejen v osobním životě, ale i ve společnosti. Takové pozadí musíme vidět za životem a působením pana kardinála. Ani jemu se všechno nepovedlo, ale nechtěl zůstat uzavřený do vlastní spokojenosti, protože uměl vidět potřeby světa.

Mnozí dnes ve svých kondolencích mluví o mimořádném člověku, který byl zvyklý na dialog při hledání potřebného ukotvení uprostřed doby ztrácející orientaci. Muži statečným, který bojoval s falešnými obviněními. Mluví o pastýři pevném ve víře a neohroženém hlasateli pravdy, o významné osobnosti, která život spojila s obranou hodnot, na nichž stojí naše společnost, o statečnosti v době pronásledování církve i dlouholetém úsilí o obnovu církevního života.

Já jsem pana kardinála znal dlouho, ale teprve v posledních letech jsem ho viděl téměř denně a při obyčejných věcech. Nejvíce se mi vryla do paměti jeho ohromná sečtělost, úžasná paměť a schopnost dávat věci do souvislostí. V diskusích ho sice bylo někdy náročné sledovat, protože dělal mnoho odboček a vysvětlivek, ale ty jednotlivé kamínky doplňovaly mozaiku jako výmluvný obraz, při jehož obdivování ne jeden posluchač vydechl: Aha! Byl vášnivý diskutér. Pro mě bylo zajímavé vidět, kolik nevěřících dovedl oslovit. Nebál se bavit i s lidmi, kterými jiní pohrdali. Všem se snažil dát možnost setkat se s Bohem, něco se o něm dovědět. Bylo až dojemné vidět

chlapy tvrdící, že jsou nevěřící, jak ho prosí o požehnání.

(...) Miloval katedrálu, k jejímuž úplnému dokončení inicioval stavbu nových varhan. Položil základy nového způsobu financování církve. Záleželo mu na výchově další generace, proto se snažil o výuku náboženství ve školách. To se sice nepodařilo, ale aspoň na některých místech se rozvinuly takzvané vstupy do škol.

Při loučení s otcem kardinálem musíme říct, že máme za co Bohu děkovat. Svou vděčnost můžeme ukázat pokračováním v díle obnovy církve, kterou on tak miloval. To mu jistě udělá radost.

(z www.apha.cz)

Štědrost váží čtyři tuny: Sběrka potravin na našem okrese překonala očekávání

V sobotu 8. 11. se konala celorepubliková Sběrka potravin, která i v našem regionu přinesla výjimečný výsledek. Do Charitní záchranné sítě doputovalo 4242 kilogramů potravin a drogerie.

Dary budou rozdělovány nejpotřebnějším z našeho okolí.

Akce se uskutečnila ve čtyřech obchodech – v Pelhřimově v Kauflandu a Bille, v Pacově v Albertu a v Kamenici nad Lipou v Penny Marketu. Po celý den přicházela řada ochotných lidí, kteří se rozhodli sbírku podpořit svým nákupem. U pokladen pak stáli dobrovolníci, kteří od zákazníků přijímali především základní potraviny s dlouhou trvanlivostí. Lidé nejčastěji darovali těstoviny, rýži, oleje, konzervy, mouku nebo výživy pro děti. Mnozí přicházeli pouze kvůli sbírce a dobrovolníkům předávali plné košíky potřebného zboží.

„Na sbírku chodím pomáhat již mnoho let a těší mě, když se dárci zajímají o to, jak budou vybrané potraviny použity,“ svěřila se jedna z dobrovolnic. Podobně hovoří i další z pomocníků. „Ráda podporuji sbírku jako dobrovolník, protože mám pocit, že se přidávám k dobré věci,“ podotkla. Mezi dobrovolníky nechyběly všechny generace, nejmladší pomocníci bylo pouhých sedm let, nejstarší pak přes 70.

O svoz darovaných potravin do skladů Charity se postarali dobrovolní hasiči z Plevnice a Pacova a profesionální hasiči z Kamenice. Jejich pomoc je při takové akci nezbytná, pod rukama jim prošlo více než čtyři tuny pomoci.

Základní potraviny a drogerie z této sbírky pomáhají seniorům, rodičům samoživitelům, lidem se zdravotními problémy, ale i lidem bez domova nebo těm, kteří se dočasně ocitli v nepříznivé životní situaci a obrátili se na Charitní záchrannou síť.

Poděkování patří všem

„Ráda bych poděkovala dobrovolníkům i dárcům. Stále mě nepřestává překvapovat štědrost zákazníků a ochota přispět ke sbírce, ačkoli cena potravin i drogerie stále narůstá. Mám z toho dobrý pocit a

jsem mile překvapena, jak je naše společnost vstřícná a nápomocná. Také mě těší, že se kromě jednotlivých dobrovolníků a dárců čím dál častěji připojují i celé organizace,” říká vedoucí Charitní záchrané sítě Jana Žižková.

Sbírka potravin se koná napříč naší republikou dvakrát do roka a patří mezi nejrozsáhlejší potravinové sbírky. Organizují ji potravinové banky a Česká federace potravinových bank. Vybrané potraviny a drogerie putují prostřednictvím regionálních potravinových bank přímo do odběratelských neziskových organizací, v případě zmíněných obchodů z Pelhřimova, Pacova a Kamenice n. L. do Charitní záchrané sítě Charity Pelhřimov.

**Karla Bradáčová,
Charita Pelhřimov**

Výsledky dle obchodů

Kaufland, Pelhřimov:

2087 kg, 21 dobrovolníků

Billa, Pelhřimov:

656 kg, 11 dobrovolníků

Albert, Pacov:

760 kg, 9 dobrovolníků

Penny Market, Kamenice n. L.:

739 kg, 21 dobrovolníků

CELKEM:

4242 kg, 62 dobrovolníků

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Každá koruna
pomáhá

Koledující Tři králové vám přinášejí
radost a Boží požehnání.
Prosíme, podarujte tyto vyslance
Charity Česká republika,
pomůžete tak lidem v nouzi!

Děkujeme

1.-14. LEDNA 2026

Tříkrálový koncert v neděli 4. ledna 2026 od 18 hodin na ČT1

Darovat online na www.trikralovasbirka.cz

www.trikralovasbirka.cz

@trikralovasbirka

trikralova_sbirka

Český rozhlas

Česká pošta

Dva příběhy - jak Tříkrálová sbírka pomáhá

1) Prázdninové překvapení – Jak sbírka poslala děti na tábor

Paní Jitka vstává ve čtyři ráno. Odchází tiše, aby neprobudila své děti ve věku osmi a deseti let. Autobus ji odveze do práce, vrací se v 15.30. Sourozenci zůstávají doma sami. Je léto, prázdniny. Ostatní kamarádi jedou k babičce, na tábor, k moři. Maminka je samoživitelka. Otec se o rodinu nezajímá, rodiče nedávno zemřeli. Není tu nikdo, kdo by pomohl. Když přijde večer domů, vidí své potomky u televize. Ptá se, co dělali. „Nic,“ odpovídají. Ví, že svůj čas tráví před obrazovkou hlavně z nedostatku jiných možností a příležitostí.

Letošní prázdniny naštěstí byly jiné. Poprvé v životě mohli sourozenci jet na letní tábor. Dva týdny plné her, kamarádů, táboráků a dobrodružství. „Mami, bylo to bezva!“ vykřikli, když je paní Jitka vyzvedávala. A vedoucí tábora ji řekli: „Vaše děti jsou úžasné. Skromné a vděčné za každou maličkost. Takové jsme dlouho nepotkali.“

Peníze z Tříkrálové sbírky pomohly zaplatit část nákladů na 14 dní, kdy děti nebyly samy doma, ale běhaly lesem s kamarády. Zaplatily jim vzpomínku, na kterou nikdy nezapomenou.

2) Vánoční zázrak spojil generace z Kamenice a Jindřichova Hradce

Osmdesátiletá paní Jiřina nastupuje do charitního auta. Senior klub z Kamenice nad Lipou čeká výlet do Jindřichova Hradce, pro ni možná poslední šance vidět něco jiného než známé ulice svého města.

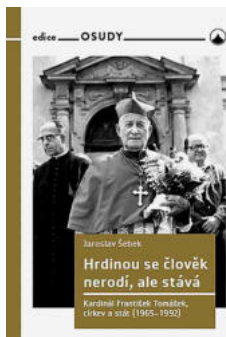
Místní Charita (její Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi sv. Rity) připravila mezigenerační předvánoční tvoření. Dámy začínají s dětmi vázat adventní dekorace a zpívají přitom koledy. A pak se stane něco nečekaného. Malý Honzík se přisedne k paní Jiřině. „Já bych si tak přál housle,“ svěří se jí tiše. Paní Jiřina se usměje – doma má housle, které tam již roky leží. O pár týdnů později najde Honzík pod stromečkem housle v novém futrálu, se smyčcem, s láskou zabalené.

Peníze z Tříkrálové sbírky dotovaly pravidelná setkání Senior klubu. Bez vašich darů by paní Jiřina zůstala doma. A dva lidé různých generací z různých měst by se nepotkali – nestal by se malý zázrak. Tříkrálová sbírka je i o teplé místnosti na faře a o tom, že někdo není sám. A zde se rodí ty nejkrásnější příběhy. **(kb, jména byla pozměněna)**

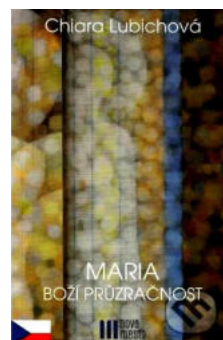
Stále více křesťanů dnes prožívá vnitřní napětí mezi vírou, kterou si nesou z minulosti, a světem, v němž žijí. „Co když je Bůh jiný, než jsme si dosud představovali? Co když jsme evangelium zúžili na něco, co není jeho jádrem?“ Křesťanství 2.0 je knihou pro ty, kdo se nebojí poctivě hledat a kdo tuší, že víra nezavírá oči před složitostí světa, ale právě tam, v jeho hloubce, hledá kudy dál.

Kniha je svědectvím o životě malého Davida, který si prošel strašnou zkušeností nemoci a utrpení, načež předčasně zemřel. Jeho krátký život byl však ke konci prozářený světlem víry, které se projevovalo mimořádným způsobem - častou přítomností andělů u jeho lůžka a později i viděním Panny Marie a Ježíše, přestože ho k víře nikdo nevedl. Prostý, a přitom výjimečný příběh.

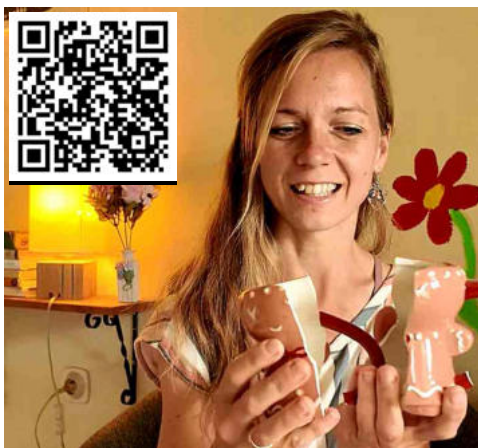

Zřejmě náš nejvýznamnější současný církevní historik Jaroslav Štebek se věnuje osudu kardinála Františka Tomáška. Komunisté si mysleli, že bude jejich loutkou, ale pod tlakem častějších konfliktů s režimem postupně dozrávaly jeho odvaha a síla. Měl pevnou víru a i ve vysokém věku uměl naslouchat různým názorům a byl otevřený novým podnětům. Tím je inspirací i pro současnou církev.

Zakladatelka hnutí Fokoláre Chiara Lubichová (1920 – 2008) dostala dar nového pochopení osoby Panny Marie. Spojuje se v něm mystické vidění nesmírné Mariiiny velikosti jako Matky Boží s možností následovat ji v každodenním životě, který se tak stává „cestou Mariinou“, dávající smysl pouti křesťana. Kniha je souborem autorčiných textů o Panně Marii, z nichž většina v češtině dosud nevyšla.

Timotej Maria Pavel Vácha se vyučil zedníkem, pak působil u Hradní stráže a vystudoval Policejní akademii. Pak uvěřil v Boha a vstoupil k premonstrátům. V rozhovoru popisuje nejen cestu ke kněžství a pouť do Medžugorje, ale i to, jak prožívá při mši eucharistii. O Gibsonově Utrpení Krista soudí, že je věrnější než uhlazené obrazy z našich kostelů.

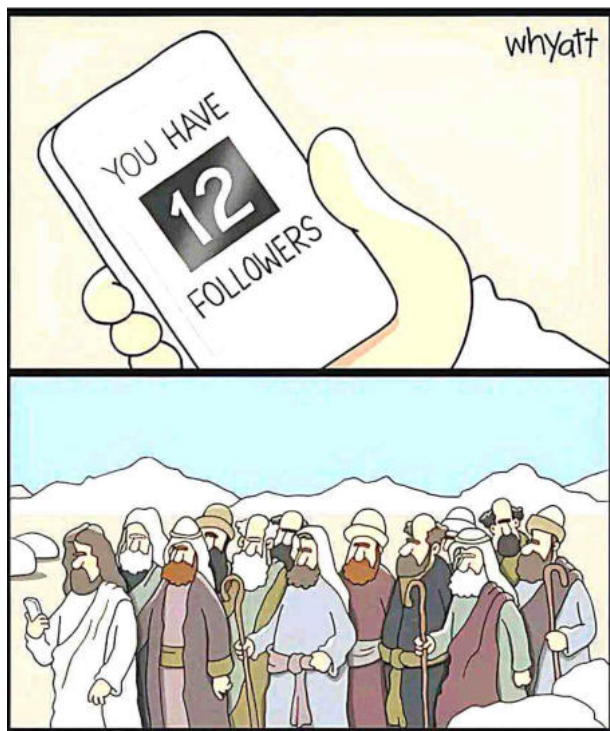

Anna Gatialová natáčí poutavá videa o křesťanské výchově svých pěti synů. Přirozeným způsobem hovoří i o své víře v Boha, zde zmiňuje období, kdy musela opustit některé své sny. "Až časem uvidíme, že Bůh i z těch střepin dokáže tvořit krásné věci," říká. Hlavní je umět věci opustit a věřit, že on nás nezradí, že je věrný a dobrý. Pak je jedinou naší starostí radovat se v přítomnosti.

Renáta Rucká ve 40 letech oslepla. Dnes sama pomáhá zrakově postiženým. Říká, že každá katastrofa může člověka dostat až na kraj a posílit ho. Nebo ho rozdrtit. "Pokud jde o mě, úplně na začátku jsem měla pocit, že o žádný takový dar nestojím. Každý den ráno jsem bojovala s tím, jestli do večera přežiju," říká s tím, že se teď paradoxně cítí svobodnější než dřív.

Silvestrovská dvojstrana na odlehčení

„Proč jsi tak veselý?“
„V naší rodině byla svatba.“
„A kdo si koho vzal?“
"Pán Bůh si vzal tchýni."

Manželé se dostanou do nebe. "Taková krása tu je, vid' Toníku?" žasne žena.
"No, nebýt tvého zdravého životního stylu mohli jsme tu být už dávno."

Ježíš umí chodit po vodě.
Chuck Norris je o krok dál, umí plavat v betonu.

Jára Cimrman: „Jsem tak zarytý ateista, až se bojím, že mě za to Bůh potrestá.“

"Paní, prosím, musíte tu archu otočit a vrátit se na břeh, nechali jste na břehu vašeho muže." "No-a?"

"Hele, sedáváš v kostele vepředu nebo spíš vzadu?" "Spím vzadu."

Přijde pár do restaurace a říká číšnici: "Jsme mormoni a nejíme maso z náboženských důvodů. Co byste nám doporučila?" "Přestupte ke katolíkům."

Kde je v Bibli řeč o spuštění internetu?
V Jan 21,6 Ježíš říká: "Spusťte síť."
A kde zmínka o kardiochirurgii? Ez 36, 26: "Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa."

Jaký je největší projev nedůvěry křesťanů?
Hromosvod na kostele.

Do chudé farnosti přijede biskup na vizitaci a vidí nádherně opravený kostel. "Kde jste vzal peníze na opravu, otče?" "Přišla bohatá podnikatelka a prosila mě, abych jí pokřtil psa. Vysvětlil jsem jí, že to nejde, a ona pořád slibovala, až se zavázala, že zaplatí opravu kostela. Tak jsem ho trochu pokropil vodou a pronesl modtlibu." Biskup reaguje přísně: "No to přece nemůžete tak dělat!" Pak se uklidní, chvíli se zamyslí a zálibně se podívá na nádherně opraveného kostela: "No, a kdy ho hodlá biřmovat?"

Soutěž pro děti: Z Instagramu jaké biblické postavy by mohlo být toto selfie? Pište na 775269206.

Dva kněží jedou rychle na motorce. Zastaví je policista a káravě jim říká: "Uvědomujete se vůbec, co děláte? Co kdyby se stala nehoda?" Jeden z kněží s úsměvem opáčí: "Žádné strachy, synu, Ježíš je s námi." Policista vytáhne blok a povzdechne: "V tom případě vám musím dát pokutu. Je zakázáno, aby na motocyklu jely tři osoby."

Špatně slyšená či pochopená slova - vpravo správně

A proto, šrotovnice naše	A protož, orodovnice naše (Zdrávas, král.)
Sedí na krabici zboží	Sedí po pravici Boží (Credo)
Podpálen buď Ježíš Kristus	Pochválen buď Ježíš Kristus
Ty jediný jsi sprchovaný.	Ty jediný jsi svrchovaný (Gloria)
Sladší nad šťávu z plastu.	Sladší nad šťávu z plástů. (Žalm 19)
Mlátí káně přes vrata	Máti Páně přesvatá (kancionál 806)
Nám chystá v nebi přípitek	Nám chystá v nebi příbytek (kanc. 401)
Kde jsi Jezu, s pásama?	Kde jsi Jezu, spáso má? (kanc. 711)
Hned jak začne slunko prát	Hned jak začne slunko plát (kanc.806)
Ty jsi pane v každém krámě, mezi námi obchod máš	
Ty jsi, Pane, v každém chrámě, mezi námi domov máš(kanc.523)	
Rozžihá Marie strýce v nás	Rozžihá Marie svíce v nás (Cantate)
Laudato sii, omyj si nohy	Laudato sii, o mi signore (Cantate)
Oslavujte Hospodina, neboť jí bobry	
Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý (Žalm 118)	

Tip na pouť: Hrádek u Vlašimi – pražská arcidiecéze

V chrámu sv. Matouše v Hrádku u Vlašimi je socha Panny Marie Hrádecké sedící na trůnu a držící v náručí Jezulátko. Dřevěnou plastikou daroval kostelu r. 1540 Mikuláš Trčka, majitel velíšského panství. Po Bílé Hoře se začaly k této milostivé soše konat poutě. Roce 1763 zde byl zázračně uzdraven rolník Ptáček z Chmelné, který sem pak každou sobotu putoval. Tehdejší vláda se oprávněně obávala ještě větších poutí, a tak byla socha odstraněna, uschována v sakristii ve skříni a zapečetěna.

Foto: Miloš Bach/Mapy.com

Poutě ale neustávaly. Roku 1790, kdy panovalo v Čechách velké sucho, vyšlo 23. června z Vlašimi velké procesí. Všechny ženy šly bosy a po požehnání otevřely násilím skříň, v níž byla socha uschována, a postavily ji na oltář. Od té doby už si nikdo sochu schovat nedovolil. Nedávno byla restaurována. Na Hrádku se konají tři velké poutě, a to 1., 2. a 3. neděli v červenci. Kostel je zmiňován r. 1356, barokní přestavba pochází z konce 17. století. Nyní se o poutní místo, začleněné mezi jubilejní svatá místa, stará Kongregace kněží mariánů. (hm)

Soutěž: poznejte fotku z našeho vikariátu

Minulou fotku (vlevo), kapli v **Polesí** od Josefa Kubů, uhodli Marie Blažíčková, Jana Machová, Milada Růžičková, Monika Burianová a Pavel Hunal.

Tipy na snímek vpravo posílejte
do 14. 12. na mazanec@centrum.cz

či na WhatsApp (775 269 206). Výherce obdrží jako dárek knihu od Matice křemešnické, které tímto patří poděkování.